ఉందింకా చందమామ

~ విమల

కవిత: ఉందింకా చందమామ

రచన: విమల

ప్రచురణ: కినిగె పత్రిక http://patrika.kinige.com

కాలం: ఫిబ్రవరి 2014

శాశ్వత లింకు : http://patrika.kinige.com/?p=1747

©Author.

What can you do with this document?

Read it!
Store this PDF on your device.
Share the link with your friends
Share this PDF with your friends via personal communication (e.g. email)
Take printouts for personal use

What is not allowed by Owner of this document?
Editing the document. No page to be removed or added.
Distributing to public (instead kindly share the link to Kinige given above)

ఉందింకా చందమామ

ఈరేయి గాలి సడిచేయకుండా నిదురించింది

మహాశూన్యంలో ఉదారంగు వలయాలమధ్య

నక్షత్రాలే లేని ఆకాశంలో ఏకాకిగా వెలిగాడు చంద్రుడు

కడలి అలలు కూడా కలల వొడిలో ఆదమరచి నిదురించాయి

అడవిలో వృక్షాలన్నీ నేలపై వాలి నిదురించాయి

నిదురరాని వెన్నెల ఒక్కటే నింగినీ నేలను గుండెలకు హత్తుకుంది

తూర్పుపవనపు చిటికిన వేలును పట్టుకుని

వెన్నెలకు తోడుగా నేనూ మేల్కొనేవున్నాను

కౌగలించుకొని నుదుటిపై ముద్దుపెట్టుకొనేందుకు

ఆకాశంకేసి చేతులు చాచి నా చందమామను ప్రేమగా పిలుస్తాను

దిగులు దిగులుగా మెల్లిగా వెన్నెల నన్ను కూడా కమ్ముకుంటుంది

నా చెక్కిలిపై జారిన కన్నీట మెరిసిన చందమామ

పెదవి చివర అట్లా నిలిచిపోయాడు

అందుకేనేమో ప్రేమగా ముద్దు పెట్టుకున్నప్పుడల్లా

ఉప్పనైన చల్లటి ముద్దు మాత్రమే పెదవులపై తొణుకుతుంది

తీరని తపన లోనుండి తొలుస్తుంది దివారాత్రులు

మనుష్యులకి ఎందుకింత వేదన

ఎందుకింత ఎడతెగని దుఃఖం

ఎందుకింత వీడని మోహం

లోకానికెందుకీ నిద్రపట్టని దిగులు చీకట్ల అశాంతి రాత్రి

ఉందింకా మనకో చందమామ

ఉందింకా మసక వెన్నెల కాంతి

నేలను ఆవరించే గాలి మేఘాల ఊరేగింపు

నెమ్మదిగా ఎలాగోలా బయలుదేరుతుంది

సముద్రమూ, వృక్షాలు దిగ్గున లేచే సుడిగాలి

ఎటునించో అటునుంచి తప్పక వీస్తుంది

అలలు కేరింతలు కొడుతూ తీరం వెంట పరుగిడతాయి

పరిగకూడా ఏరేసిన జొన్నచేను మంచెపై నిలబడి

ఆకాశంలోకి చూస్తే నా ఒంటరి చందమామ

మంచుపూల వెన్నెల వానలో తడుస్తూ

నాకేసి చూసి ముసిముసిగా నవ్వుతుంది

— విమల

(Image Courtesy: http://www.flickr.com/photos/darad/3887252196/)

— మీ స్పందన తెలియజేయండి —

For Latest Telugu Books - Visit now:

Kinige.com